

Seniorit vireinä

KPV:n senioriporukka, johon on kutsuttu 40–50 -lukujen pelaajia, on kokoontunut virallisesti pari kertaa edellisen Pallo-Veikko -lehden jälkeen. Kuluneelle toimintavuodelle mahtuu kolmaskin kokoontuminen, joka tapahtui talvella Näkömestarien tiloissa. Luonnollisesti siellä, missä nämä pelaajat tapaavat toisensa, toreilla, peleissä tai kahviloissa pienemmälläkin joukolla, niin keskusteltavaa yhteisen rakkaan harrastuksen vaiheilta riittää.

Mutta eivät seniorit elä pelkästään muisteloissa, vaan haluavat pysyä kotikaupunkinsa tapahtumista monipuolisesti ajan hermolla. Osallistuminen on pääsääntöisesti ollut kiitettävän aktiivista, mistä hyvänä näyttönä oheinen kuva lokakuun tapaamisesta.

Kevätkesällä seuran bussi vei porukan Kokkolan sataman ja teollisuuden pariin. Kierros aloitettiin satamasta, missä liikenne- ja turvallisuuspäällikkö Carita Rönkvistin sai porukan korvat ja silmätkin herkistymään sanan kuuloon. Esityksestä paljastui, että merikapteeninkin tittelin

ja kymmenvuotisen merillä olon lisäksi Carita Rönkvist harrastaa ilmailua ja lentolu-pakirja on hankinnassa. Hän edustaa sitä rulettia, missä Kokkola ja Pietarsaari ovat napanneet toisiltaan osaavia ihmisiä johtopaikoille. Vaikka Carita asuukin ”tupakkakaupungissa” ja maksaa veronsa sinne, niin satamaa esitellessään hän jakaa tunnustusta Kokkolan päättäjille sataman kehittämisestä naapuriaan aktiivisemmin. Muilta osin KPV:n seniorien saama satamainformaatio kuuluu useammin ilmestyvän median ruokalistalle

Satamasta matka jatkui vanhan Rikkihappotehtaan aidan sisäpuolelle, missä opastuksen ohjaksia piti käsissään One-Point Oy:n toimitusjohtaja Vesa Pihlajamaa. Joukko haukko henkeään, kun hän kertoi mitä kaikkea alueen aitojen sisäpuolella on tapahtunut sitten Rikkihappotehtaan ja raotti vähän veroa siitä, mitä on kenties vielä odotettavissa. Rikkihappotehtaan ajoista ei ole enää kuin muistot ja muuttamat rakennukset jäljellä. Kemirasta sentään bussiajelulla

Seniorien ”Pappakerho” ikuistettiin kirjapainoalan tutustumisen yhteydessä. Edessä vas. Eino Rokala, Olli Hongell, Kalle Hongell, Kalevi Tiainen, Ahti Salo, Tenho Heikkilä, Veikko Salo ja takana Eino Laukka, Jukka Peltoniemi, Asko Sallamaa, Asko Rintapää, Martti Kokko, Erkki Myllykangas, Hannu Salmela, Eero Vantunen, Seppo Paavolainen, Jukka Niemi, Reijo Jalava, Matti Järvi ja Voitto Kentala.

näkyi vielä kyltti ja toki palkkaloillakin on Kokkolassa väkeä, mutta vain kaksinu-

meroisena lukuna. Vierailun ajankohtana Vesa Pihlajamaa kertoi alueelta löytyvän toimintiloja peräti 13 eri yritykselle ja lisää on pyrkimässä naapurien imussa.

Seniorien syksyinen kokoon-tuminen ajoittui lokakuulle ja Keski-Pohjanmaan Kirjapainoon. Toimitusjohtaja Eino Laukka kertoi yhtiön kehityksestä ja suomalaisesta mediasta ylipäätään, koska Sanomalehtien Liiton hallituksen jäsenenä tuntee kentän. Kirjapaino ja Keskipohjanmaa-lehti valmistautuivat vierailun alla joulukuiseen 90-vuotista-pahtumaan, joka kylläkin on ollut ohjelmassa pitkin vuotta kuntakierrosten ja erilaisten

kansalaistapahtumien yhteydessä. Kävi ilmi, että uudet sukupolvet ovat hyväksi havainneet sen toimenkuvan, minkä yhtiön perustajat aikoinaan laativat yhtiölle. Tekniikan myllerrys tälläkin teollisuuden alalla sai useimmat senioreista hämmästelemään. Samassa yhteydessä kuultiin Pekka Kuuselan välittämänä seuran johdon tuoreet viestit niin seuran sisältä kuin kotikaupungistakin.

Helppo kausi ei ole ollut, mutta tehdyt ratkaisut saivat kaiketi porukalta ääneen lausumattoman hyväksynnän. Erityisen ilahtunut joukko oli siitä, että Reijo Jalava oli tullut Jyväskylästä mukaan ihan varta vasten.

Satamakierroksella tutustuttiin liikennepäällikkö Carita Rönkvistin opastuksella mm. joka sään jättisyyteen halliin.

Eero Vantunen kiittää Vesa Pihlajamaata, seniorien puolesta.

Vuosien varrelta

Pekka Kuusela on vuosien saattossa ollut useampaan otteeseen esillä tässä julkaisussa, ei koskaan syyttä.

Arkistot kertovat ensiesiintymisen tapahtuneen syksyn 1968 Pallo-Veikossa kahdessa yhteydessä. Arvokkaampi muisto on varmaankin se asemalla otettu valokuva, jossa Pekka on yhdessä Kai Vartiaisen ja Bo-Erik Mannströmin kanssa lähdössä ”Väni” isällisessä ohjauksessa nappuloitten jalkapalloleirille. Samassa 40 vuoden takaisessa numerossa esitellään seuran nappulatoimintaa ja kerrotaan Pekka ”Kukka” Kuuselan tulleen palloleirille liigan yhden kierroksen tähtipelaajaksi.

Tuosta on matka jatkunut ja Pekka on ollut esillä monissa eri rooleissa niin pelaajana kuin seurassa eri luottamus-tehtävistä vastavana.

***

Kevään 1972 Pallo-Veikon toimitus oli antanut Pekalle

tehtäväksi haastatella viittä Kokkolassa vierailleen mestaruussarjajoukkueen valmentajaa eikä Pekka pettänyt toimitusta. Kuinkahan monen 13-vuotiaan saisi tänä päivänä suostumaan samaan?

***

Syksyn 1976 Pallo-Veikko on haastatellut RUK-laista ja Dipoliin pääsystä ”paria vuosikertaa omaa ikäluokkaansa edellä olevaa” Pekkaa, joka oli pelannut ensimmäisen SM-sarjatoimensa TPS:aa vastaan ja totesi: ”Kivaahan se oli kokeilla, Ei se niin ihmeellistä ollut kuin on puhuttu. Eikä kentälle päästessä huomaa, kuka siellä tulee vastaan. Oma peliä vaan.”

***

Vuoden 1979 Pallo-Veikossa on laaja ”revolverihaastattelu” toisen edustusjoukkuekauden jälkeisistä tunnoista. Seuraavassa palautetaan mieliin muutamia mielenkiintoisimpia Pekan kommentteja.

Jos voittaisit kierroksella (15) loton pääpotin 2,5 mmk, miten jakaisit sen?
– Ostaisin ehkä yhden kerros-

talon ja KPV:n edustusjoukkue lähtisi parin viikon harjoitusleirille johonkin ulkomaiseen urheilukeskukseen ennen sarjan alkua.

Maksaako vaivan pelata huipputasolla?

– Kyllä ainakin KPV:ssa. Jos näin ei olisi, jäisin paljosta vaille.

Onko suomalainen pelaaja kypsä hoitamaan itsenäisesti kuntopohjan?

– Olen itse joutunut näin tekemään ja jos on halua yltää jonnekin, niin kyllä pitäisi kyetä.

Suomalaisen naisen hyvät ja huonot puolet?

– Luonteeltaan yleisesti ottaen sopiva, ystävällinen – jotkut tosin äkkipikaisia.

Mikä on suuri heikkoutesi?

– Oma itseni.

Mihin uskot?

– Ihmiseen.

Mielipiteesi Kokkolan urheilun tilasta?

– Jalkapalloilussa varsin sekava. Toisaalta ihme, että näin pienestä kaupungista löytyy näin paljon huippu-urheilijoita.

Kuka on vaikuttanut sinuun eniten kentällä ja kentän ulkopuolella?

– Kentällä Väni ja kentän ulkopuolella oma äiti.

Mikä on kuntosi kick’offin päivänä 29.4.1979?

– Kova, cooperissa n. 3500 m, veriarvot heikohkot, mutta jos paikat kestävät, niin kova on kunto.

Mitä tekee Pekka Kuusela 50-vuotiaana 18.3.2008?

– Toivottavasti teen töitä. Olisi hieno homma, jos pystyisin tekemään jalkapalloilun hyväksi jotakin muuta kuin istumaan johtokunnassa.

***

Keväällä 1985 on Pekkaa haastateltu parin vuoden Luulajan kokemuksista, missä hän työskenteli Metafossin tutkimuslaitoksessa ja pelasi Luleå IFK:n kapteenina. – Luulaja on 70 000 asukkaan kaupunki, jossa on yksi katu ja sen varrella paljon kauppoja, kuvailee Pekka asuinpaikkaansa. Pelipaikana joukkueessa olivat liberon tontti ja keskikenttä.

***

Samana vuoden syysnumerossa kerrotaan seuran CII- ja G-junioreitten matkasta Pohjanlah-

den toiselle puolelle. Jutusta lainataan yksi kappale:

”Toinen pelipaikka oli Luulaja ja sieltä jäi kaikkia eritoten ainakin mukana olleita vanhempia lämmittämään Kuuselan Pekan suuri ystävällisyys. Olisi siinä mielessä KPV:lla käyttöä, jos kotiin saataisiin. Käyttöä muuallekin kuin pelikentälle. Kun Pekka hommaseen ottaa, ei tarvitse pelätä, että kesken jäisi.”

***

Syksyllä 1993 on artikkelisivulla Pekan itsensä kirjoittama tekstiä.

”Joulu lähestyy ja on jälleen aika keräillä yhteen menneen kauden tapahtumia. Kauden, joka on ollut varmasti yksi raskaimpia Pallo-Veikkojen 63-vuotisessa historiassa lähinnä surkean taloudellisen tilanteen vuoksi.

Menneiden vuosien toilaukset lähinnä bingorintamalla ovat viemässä meitä karille, josta toivottavasti tulee alku entistä ehommalle seuralle, jossa kaikki ajavat yhdessä samoja asioita ja jossa rahan käyttö ennen kaikkea pysyy kohtuuden rajoissa.”